

Arrest

nr. 271 648 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 9 januari 2011, diende op 10 januari 2011 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker werd de vluchtelingenstatus toegekend op 19 oktober 2011.

1.2. Op 29 april 2014 werd verzoeker door het Hof van Beroep te Luik veroordeeld tot een werkstraf van 100 uur en een geldboete van 600 euro, met uitstel gedurende drie jaar, en dit voor zijn bijdrage tot het verschaffen van de toegang of het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied.

1.3. Op 22 november 2019 werd verzoeker veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaar, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane

voorhechtenis voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige persoon.

1.4. Op 10 november 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 10 november 2021 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Asielaanvraag 10/01/2011

Overdracht CGVS: 17/03/2011

A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Wacbudhan-clan (< Abgal < Hawiye).

U werd op X 1987 geboren te X en woonde er steeds in het Karaan-district. Op 11 januari 1999 stierf uw vader een natuurlijke dood. Op 23 juni 1999 stierf uw moeder een natuurlijke dood. U werd opgevoed door F.H.H. en M.J., een koppel dat geen natuurlijke kinderen had doch u, uw broer en zussen opvoedde alsook een meisje, S.M.H. Op 1 februari 2004 huwde u een eerste maal met S.A.M. Op 22 februari 2006 scheidde u van uw eerste echtgenote, S.A.M. (< Wacbudhan < Abgal < Hawiye). In januari 2010 begon u te werken als chauffeur van een minibus en u verzorgde een route binnen het Karaandistrict. Op 8 augustus 2010 huwde u een tweede maal met S.H.H. (< Celi < Abgal < Hawiye), het meisje dat opgevoed werd door uw pleegouders. Op 30 oktober 2010 kwamen 2 militieleden van Al-Shabaab naar uw woning toe en vroegen ze u om toe te treden tot de jongeren van AlShabaab. U weigerde echter doch kreeg bedenktijd. U werd bedreigd met de dood indien u zou volharden in het weigeren toe te treden tot Al-Shabaab. Op 20 november 2010 was u de minibus aan het besturen wanneer 4 leden van Al-Shabaab naar u toekwamen en u sloegen met de achterkant van een geweer. De sleutels van de minibus werden afgenomen. Er werd u daarenboven gezegd dat de eigenaar van de minibus, uw werkgever A.K.H., een spion was van de Transitional Federal Government (TFG). Er werd u gevraagd te vertellen alwaar uw werkgever A.K.H. zich bevond. U beweerde niet te weten waar hij was. Er werd u tevens gezegd dat u snel diende te beslissen of u al dan niet zou toetreden tot Al-Shabaab en dat u bij een eventuele weigering gedood zou worden. U kreeg de sleutels van de minibus terug en reed weg. Diezelfde avond begaf u zich naar uw werkgever A.K.H., om de sleutels van de bus terug te geven en het verdiende geld te overhandigen. Op dat moment doken gewapende militieleden van Al-Shabaab op. Uw werkgever A.K.H., werd ter plaatse gedood en de militieleden van Al-Shabaab arresteerden u. U werd geblinddoekt, gehandboeid en te voet naar de veemarkt gebracht. U wist dat aan de veemarkt de vroegere legerbasis van AlShabaab gelegen was en dat zich aldaar momenteel een rechtbank van Al-Shabaab bevond. U vreesde dat u in de rechtbank van Al-Shabaab veroordeeld zou worden tot de doodstraf. Echter, onderweg nam u het risico weg te vluchten en u slaagde erin uit hun handen te ontsnappen. U vluchtte onmiddellijk naar een vriend van u die in het Medinadistrict resideerde, A.F.M. genaamd. Diezelfde nacht kwam Al-Shabaab u zoeken in uw woning. U werd niet aangetroffen doch uw rijbewijs werd in beslag genomen. Op 21 november 2010 verliet u met uw gezinsleden, broer en zussen Mogadishu en vluchtten jullie naar Ceelasha Biyaha. In Ceelasha Biyaha vroeg u uw vriend, A.F.M., om uw woning in het Karaan-district te verkopen. A. F. M. begaf zich naar het Karaan-district. In het Karaan-district ontmoette A. F. M. jongeren van de wijk die lid waren van Al-Shabaab. A.F.M. vernam dat u gezocht werd door Al-Shabaab en dat Al-Shabaab op de hoogte was dat u gevlucht was naar Ceelasha Biyaha. A.F.M. slaagde erin om op 15 december 2010 uw woning te verkopen. Op 16 december 2010 verliet u Ceelasha Biyaha en reisde u per voertuig naar Mogadishu. U nam een vlucht van Daallo Airlines op de Aden Adde-luchthaven te Mogadishu en u reisde naar Hargeisa (Somaliland) alwaar u op 16 december 2010 arriveerde. Op 17 december 2010 reisde u per voertuig naar Addis Ababa (Ethiopië) alwaar u op 18 december 2010 arriveerde. Op 8 januari 2011 verliet u Addis Ababa met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij en met een directe vlucht arriveerde u in België. U vroeg asiel aan op 10 januari 2011.

U verkreeg op 20 oktober 2011 het vluchtelingenstatuut in België omwille van uw vrees voor Al-Shabaab.

Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 22 november 2019 blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaar, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige persoon.

Op 10 augustus 2020 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 24/09/2021 opgeroepen om op 18 oktober 2021 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS. U kwam niet opdagen op uw gehoor. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van gehoor noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw vluchtelingenstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7, §4 van de Vreemdelingenwet.

B. Motivering

U werd op 20 oktober 2011 erkend als vluchteling.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 22 november 2019.

Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaar, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige persoon.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegaane vonnis van 22 november 2019.

Uit de feitenstelling blijkt dat u op 25 augustus 2019 in het appartementsgebouw waar u woont, uw onderbuur heeft gevolgd en haar vervolgens met geweld heeft binnengedruwd in haar appartement waarna u de deur dicht deed. U was onder invloed van alcohol. U heeft vervolgens uw broek laten zakken waardoor uw geslachtsdeel zichtbaar was, u hebt vervolgens uw slachtoffer benaderd en haar letterlijk gezegd hebben haar te willen neuken. Het slachtoffer is vervolgens beginnen te roepen en heeft op eigen krachten de deur terug geopend, waarna twee vrienden u meenamen. Het slachtoffer heeft dan de politiediensten gebeld. Een getuige verklaart dat hij het slachtoffer heeft horen roepen.

De rechtbank achtte de feiten van deze tenlastelegging afdoende bewezen en oordeelde (zie vonnis, p. 4): " Voor het bepalen van de hierna vermelde bestraffing en strafmaat, houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, de aantasting van de psychische en seksuele integriteit van het slachtoffer, de houding van de beklaagde ten aanzien van de feiten, zijn strafrechtelijk verleden, zijn leeftijd en zijn persoonlijke omstandigheden. Beklaagde heeft geen blanco strafblad en liep al een correctionele veroordeling op. "

Gelet op de aard, de ernst van de door u gepleegde feiten, het gegeven dat u onder invloed van alcohol was op het ogenblik van de feiten en de verzwarende omstandigheid dat u geweld heeft gebruikt ten aanzien van uw slachtoffer, lijdt het dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor u op 22 november 2019 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft.

Verder is het onmiskenbaar dat u een gevaar voor de samenleving bent. U maakte onder meer misbruik van een kwetsbaar slachtoffer. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt dan ook een totaal gebrek aan respect voor de psychische en seksuele integriteit van een kwetsbare slachtoffer.

U hield totaal geen rekening met de traumatische gevolgen voor het slachtoffer. Verweerder benadrukt verder dat u zich reeds in het verleden schuldig maakte aan strafbare feiten. U werd namelijk in 2014 door het Hof van Beroep te Luik veroordeeld tot een werkstraf van 100 uur en een geldboete van 600 euro en dit voor uw bijdrage tot het verschaffen van toegang of het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied. (info AD). U hebt geen enkele lessen getrokken uit uw eerdere veroordeling daar u enkele jaren later opnieuw overging tot het plegen van (zwaardere) strafbare feiten, wat erop wijst dat u geen enkele schuldinzicht hebt. Dat deze veroordeling slechts een “werkstraf” betrof doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u een gevaar voor de samenleving bent. Bovendien wijst niets erop dat u zich in de toekomst zal weerhouden tot het plegen van andere strafbare feiten.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst, Somalië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel van het 3 van het EVRM, artikelen 48 tot 48/6 en 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Na een theoretische toelichting stelt verzoeker dat de commissaris-generaal zijn vluchtelingenstatus ten onrechte heeft ingetrokken. Verzoeker betwist niet de feiten die aanleiding gaven tot de bestreden beslissing, maar stelt dat de toepassingsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 55/3/1, §1, van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn.

Verzoeker licht toe als volgt:

“Verzoeker wijst er in dit kader op dat verzoeker het feit, waarop de veroordeling is gebaseerd, niet heeft betwist op de zitting van de correctionele rechtbank. Hij gaf aan dat hij de feiten pleegde onder invloed van alcohol, hetgeen ook bleek uit het strafrechtelijk dossier (zo werd er door de verbalisanten vastgesteld dat verzoeker onder invloed van alcohol was).

Dit betrof echter een eenmalig feit, gepleegd te Antwerpen op 25 augustus 2019 in specifieke omstandigheden. Verzoeker werd gedreven door een seksueel verlangen, aangewakkerd door overmatig alcoholgebruik. Er is geen sprake van recidive.

Verzoeker erkende dat zijn gedrag niet gepast was en dat hij te ver was gegaan.

Verzoeker kreeg een gevangenisstraf opgelegd met als doel om verzoeker het ontoelaatbare van zijn handelen te laten inzien en hem in de toekomst tevens aan te zetten zich te onthouden van dergelijke feiten. Er mede hierom een uitstel opgelegd van tenuitvoerlegging gedurende een periode van drie jaar.

Verzoeker pleegde geen andere feiten na zijn veroordeling.

Een terugkeer naar Somalië is bovendien uitgesloten. Door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd vastgesteld dat verzoeker noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar zijn land van herkomst, Somalië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

Verzoeker merkt op dat de vermelding in de bestreden beslissing dat verzoeker in 2014 door het Hof van Beroep te Luik werd veroordeeld tot een werkstraf van 100 uur en een geldboete van 600 euro, op zich niet kan volstaan om te stellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving en/of dat hij definitief

veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Dit blijkt alleen al doordat er geen procedure tot intrekking van de vluchtelingenstatus werd gevoerd, als gevolg van deze veroordeling.

Deze veroordeling is bovendien beperkt in ernst, aangezien er sprake is van een "bijdrage" tot het verschaffen van toegang of het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied

De vermelde informatie in het administratief dossier over deze veroordeling is verder zeer beperkt. Het arrest van het Hof van Beroep te Luik is niet toegevoegd aan het dossier, waardoor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zich hierop derhalve niet heeft kunnen baseren. Er wordt zelfs niet vermeld wanneer de feiten, waarvoor verzoeker werd veroordeeld door het Hof van Beroep te Luik, zich hebben voorgedaan en wat de precieze "bijdrage", waarvan sprake, precies zou zijn

De veroordeling van 22 november 2019 staat hoe dan ook niet in verband met de veroordeling in 2014. Er is bovendien een ruime tijdspanse tussen beide veroordelingen.

Het is dan ook onzorgvuldig, dan wel kennelijk onredelijk dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker "geen enkele lessen" zou hebben getrokken uit de "eerdere veroordeling daar u enkele jaren later opnieuw overging tot het plegen van (zwaardere) strafbare feiten", waardoor eveneens zou vaststaan dat verzoeker geen enkel schuldinzicht heeft.

Deze redenering kan niet worden gevolgd.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de totaal verschillende aard van de veroordelingen, de lange duurtijd van het verblijf van verzoeker in België (sinds 10 januari 2011) en de lange periode tussen beide veroordelingen. Verzoeker volbracht bovendien de opgelegde werkstraf en hield zich ook van het plegen van nieuwe feiten na zijn veroordeling op 22 november 2019."

Gelet op het bovenstaande kan niet worden voorgehouden dat verzoeker een gevaar voor de samenleving vormt omdat hij veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

2.2. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 en § 3, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid."

Artikel 55/3/1, § 3, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4."

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad bemerkt dat de wetgever de begrippen 'bijzonder ernstig misdrijf' en 'gevaar voor de samenleving' niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden.

De Memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, zet op omstandige wijze uiteen dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek: *"Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infraction". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infraction". Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig."* (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, nr. 54-1197/001). Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de Staatssecretaris er immers *"de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten."* (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, nr. 54-1197/003). Artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een *"misdaad"* in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 22 november 2019 door de correctionele rechtbank te Antwerpen werd veroordeeld op tegenspraak tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van de tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaar, doch slechts voor een gedeelte van de gehele hoofdgevangenisstraf uitgezonderd de ondergane voorhechtenis voor aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige persoon, gepleegd op 25 augustus 2019 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 3).

Het laakbare en verwerpelijke karakter van verzoekers daden kan *in casu* niet worden betwist. Dit blijkt ook uit het vonnis, dat stelt dat het verklaarde feit getuigt van een verminderd normbesef en een totaal gebrek aan respect voor de psychische en seksuele integriteit van anderen. De commissaris-generaal kan echter niet worden bijgetreden dat de door verzoeker gestelde daden kunnen gekwalificeerd als *"bijzonder"* ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Nog daargelaten de vraag of de motivering afdoende ingaat op het gevaar voor de samenleving dat verzoeker betekent, moet bij de beoordeling van een *"bijzonder"* ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, rekening worden gehouden met de aard van de daad en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Het is evident dat een veroordeling voor een misdrijf niet kan worden vergoelikt, terwijl verzoeker, zoals blijkt uit het vonnis, de fysieke integriteit van het slachtoffer niet schond, wat in rekening wordt gebracht of het ernstig misdrijf wordt gekwalificeerd als een *"bijzonder"* ernstig misdrijf. *In casu* ging het criminele gedrag van verzoeker niet zover. Verzoeker betwiste de feiten niet en daarbij erkende hij dat zijn gedrag niet gepast was en dat hij te ver is gegaan. Er kan evenwel niet worden ontkend of geminimaliseerd dat het slachtoffer diens psychische én seksuele integriteit werd aangetast, zo stelt het vonnis immers. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar, waarvan de tenuitvoerlegging werd uitgesteld voor een termijn van drie jaar.

Ook het uitstel van de uitvoering van verzoekers straf betreft een relevant element bij de beoordeling van de ernst van de door verzoeker gepleegde daden. Het vonnis stelt dat het bewezen verklaarde feit *"ernstig"* is, maar de kwalificatie *"bijzonder"* ernstig blijft achterwege. Ter terechtzitting stelt de commissaris-generaal dat het slachtoffer geluk heeft gehad dat er geen ergere feiten werden gepleegd, maar dit betoog steunt uiteraard op een hypothese.

De Raad merkt hierbij ook op dat verzoekers daden niet werden gedoogd door diens omgeving, hetgeen blijkt uit het feit dat twee vrienden hem uit het appartement van het slachtoffer verwijderden. Verder heeft het feit dat verzoeker dronken was ten tijde van zijn daden geen verschonende werking, doch deze specifieke context wordt in het vonnis in rekening gebracht. In dit verband zijn er geen verdere gegevens van een kennelijk problematisch middelengebruik, wat een indicatie kan zijn dat het gedrag van verzoeker normaliter niet van hem kan worden verwacht.

De bestreden beslissing verwijst verder naar het feit dat verzoeker op 29 april 2014 door het Hof van Beroep te luik werd veroordeeld tot een werkstraf en een geldboete met uitstel van drie jaar vanwege een bijdrage tot het verschaffen van de toegang of het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied. Verzoeker wordt bijgetreden in de vaststelling dat het administratief dossier zeer weinig informatie bevat over deze veroordeling en de daarbij horende feiten, daar het arrest ontbreekt. Op basis van deze onzorgvuldige en onvolledige informatie is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd dat het bestaan van deze eerdere veroordeling gepaard met de huidige veroordeling betekent dat verzoeker geen schuldinzicht zou hebben en een gevaar voor de samenleving zou zijn. Evenmin kan worden afgeleid dat het een veroordeling betreft voor een *“bijzonder ernstig misdrijf”*.

Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, is de Raad *in casu* van oordeel dat verzoeker *hic et nunc* geen gevaar vormt voor de samenleving, omwille van de gestelde daden waarvoor hij definitief werd veroordeeld, omdat die niet worden gekwalificeerd als een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat niet kon worden overgegaan tot intrekking van de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus op 19 oktober 2011.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de intrekking van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeker niet wordt bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De verzoekende partij behoudt de vluchtelingenstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP